

ő is egy azok közül, akik teljes életútjukkal igazolták, hogy *a szülőhely, a szűkebb haza népének alázatos szolgálata a legértelmesebb emberi küldetések közül való.* A család, a munka és a közszolgálat eggyé vált életében. Férjét, fiait, majd menyeit és unokáit ugyanolyan odaadóan szeretete és támogatta, mint szakmáját és munkáját, munkatársait, Dombóvár könyvtárügyét, és ezen túl is a lassan városiasodó település még lassabban várossá váló közösségét.

Intézmény- és szellemfejlesztő, szép munka jutott neki, s ebben azon túl, hogy mindenkor igyekezett helyt állni, örömet és kedvét is lelte. *Fehérvári Lajosné irányításával, az ő meghatározó munkájának eredményeként alakult ki Dombóváron előbb a Községi Könyvtár, majd bővült ez Járási Könyvtárrá s integrálódott az új Művelődési Központ és Könyvtár karakteres és szakmailag mindvégig önálló részlegévé.* Kiemelkedő munkát végzett a könyvtári hálózatépítésben, a letéti könyvtárak tanácsi kezelésbe vételében és a könyvtári szakfelügyeletben is. Nagy gondot fordított a helyismereti, helytörténeti dokumentumok gyűjtésére és feltárására, híreket, tudósításokat készített a szaksajtó számára. Kapcsolatokat tartott a városból elszármazottakkal, ápolta, igyekezett elevenen tartani Dombóvár története kiválóságainak emlékét, a kisváros szellemi kultúrájának gazdagításán fáradozott. Mint e vidék szülötte, *tudta, hogy a helyi emberi, közösségi érték is valódi érték; és tudta, hogy az itt élők élete csak az egyetemes kultúra, benne a könyvek, az irodalom kincseinek helybehozásával válhat teljes-értékűen emberivé.* Mindig terveket szőtt, a fejlesztések lázában égett. Folyton kereste és megtalálta, hogy mi lenne jobb az olvasóknak. A könyvek beszerzése, kiválogatása, gyarapítása éppoly fontos volt számára, mint munkatársai kiválasztása, munkafeltételeik, ismereteik gyarapítása, munkájuk segítése, s nem utolsó sorban a könyvtári feltételek, épület és berendezések korszerűsítése, komfortosítása. Hogy készült és mennyire örült az ő elgondolásait is tükröző új könyvtárépületnek! Otthonteremtő, gondos és felelős gazdája volt mindazon feladatoknak, amelyek illetékességébe tartoztak. Figyelmes, megértő és támogató partnere, munkatársa, kollégája vagy éppen készséges könyvtárosa volt a vele kapcsolatba került, hozzá forduló embereknek.

Dombóvár könyvtárügyének megalapozójától, a még a vasútépítés idején is csak „sárfészek-

ként” emlegetett, azóta nagyot fejlődött Dombóvárnak egyik legfontosabb és a helyi közösséget a legszínvonalasabban, legdemokratikusabban kiszolgáló, fejlődésében segítő, jelentős közintézményének szorgos vezetőjétől búcsúzunk. Búcsúzunk Fehérvári Lajosnétól, aki élete munkáját Dombóvár és a városkörnyék könyvtári szolgáltatásainak kiépítésére, fejlesztésére áldozta. Teljesítménye megbízható, biztos alap, az utódok által – a megváltozott rendszer új viszonyai között is – folytatható. Mi több mondható el egy emberről, amikor el kell búcsúzunk tőle, mint hogy *küldetését teljesítette, a jövő alapjait lerakta ott, ahol dolgozott?*

Igaz órá az a gondolat, amit Vas István költő ekként fogalmazott: „*Mert önmaga csak az lehet, aki mások helyett valamit / magára vállal, és az nyeri meg az életet, aki új játékba kezd a halállal.*”

Balipap Ferenc

Egy megemlékezésről

A Könyvtári Levelező/lap 9. számában megjelent volt kollégánk búcsúzó szövege elhunyt igazgatóunktól, munkatársunktól, Pintér Bélától.

Már a vándorgyűlés egyik szekcióján is felmerült, hogy miért nem emlékeztünk meg haláláról a szaksajtóban. Ott is elhangzott az, hogy Pintér Béla olyan személyisége volt könyvtárügyünknek, akinek pályaképét érdemes alaposabban felvázolni, már csak azért is, mert nagykanizsai könyvtárvezetői munkájának leírása jó képet adhat a rendszerváltás pillanatait átélő-átvészelő, akkoriban is örökké új épületet tervező könyvtárunkról.

Szeretnénk úgy megemlékezni róla, hogy a vezetőt és intézményét együtt mutassuk meg a szakmának.

Béla e küzdelmes, előrelépésekkel és kudarccokkal együtt járó tevékenysége során – sajnos – kevés dokumentumot, adatot hagyott ránk magáról, így a pályakép megfelelő rekonstruálása is több időt vesz igénybe.

A családdal egyeztetett (ezt ők igényelték) összeállításunk halála évfordulójához közel jelenik meg a lapban, s tartalmazza majd móri kollégáink megemlékezését és Pintér Béla barátjának a temetésen elmondott beszédét is.

Addig a kollégák türelmét kérjük.

Kardos Ferenc